

Koncert Czekaając na światło, Warszawska Opera Kameralna 21 grudnia 2019 r.

21 grudnia 2019 r.

godz. 19.00

Sala Wielka

Program:

„Herz und Mund und Tat und Leben”, BWV 147

„Ärgre dich, o Seele, nicht”, BWV 186

Marzena Michałowska – sopran

Piotr Olech – alt

Aleksander Kunach – tenor

Jaromir Nosek – bas

Zespół Wokalny WOK

Krzysztof Kusiel-Moroz – kierownik artystyczny

Musicae Antiquae Collegium Varsoviense (na instrumentach historycznych)

Marcin Sompoliński – dyrygent

Wpływ twórczości Jana Sebastiana Bacha na całą muzykę europejską jest bez wątpienia nieoceniony. I to zarówno w kontekście artystycznego absolutu jego twórczości o charakterze iście kanonicznym, jak i w sferze spójności dzieła z kalendarzem liturgicznym. Ten drugi element nierozdzielnie łączy się z rokiem 1723, w którym to kompozytor przyjął posadę głównego kantora w kościele św. Tomasza w Lipsku (a de facto w czterech świątyniach lipskich, bo obok Thomaskirche, odpowiadał za oprawę muzyczną w Nikolaikirche, Neue Kirche i Peterkirche). Wówczas jego obowiązkiem stało się komponowanie kantat na każdą niedzielę oraz wszystkie święta kościelne, czego efektem jest 209 zachowanych kantat (z około 300 powstałych), czyli pięć pełnych roczników kalendarza liturgicznego. Przez prawie trzydzieści lat pracy w Lipsku, Jan Sebastian Bach bezspornie doprowadził formę kantaty do mistrzostwa.

Kantata „Herz und Mund und Tat und Leben” („Serce, usta, czyny, życie”) jest częścią pierwszego cyklu skomponowanego na Święto Nawiedzenia Najświętszej Marii Panny. I chociaż pierwotnie została wykonana w 1716 roku w Weimarze, ostateczną formę zyskała dopiero w roku podjęcia przez Bacha funkcji kantora w kościele św. Tomasza. Do historii muzyki wpisała się finałowym chórem „Jesus bleibet meine Freude”, który wielu zalicza do pereł bachowskiej sztuki. Dziesięcioczęściowa kantata, przeznaczona na małą orkiestrę, chór i solistów, należy do grona najczęściej wykonywanych i najgłębiej dotykających tematyki maryjnej w twórczości Bacha.

Kantata „Ärgre dich, o Seele, nicht” („Nie gorsz się duszo ma”) skomponowana na siódmą niedzielę po zesłaniu Ducha Świętego również pierwotnie zabrzmiała w Weimarze (13 grudnia 1716 – zaginiona), by po znacznym rozbudowaniu wybrzmieć 11 lipca 1723 roku w Lipsku. Ze względu na różne okresy liturgiczne, nastąpiły oczywiste zmiany w niektórych częściach (zmiana tekstu z Pierwszego Listu do Koryntian i Ewangelii Mateuszowej, na tekst Salomona Francka i Paula Speratusa). Źródła tekstu części: 2, 4, 7, 9 i 11 nie znamy. „Ärgre dich, o Seele, nicht” otwiera forma ronda (tytułowy chór). Pierwsze sześć części, wykonywanych tradycyjnie przed mszą, zostało zdecydowanie rozbudowanych. Kolejne, o fakturze homofonicznej, skomponowane zostały na głos solowy z towarzyszeniem basso continuo. Albert Schweitzer, biograf Jana Sebastiana Bacha, był pod ogromnym wrażeniem tej kantaty, a w sposób szczególny ukochał arię (a de facto duet) „Laß, Seele, kein Leiden”, uznając ją za „oddechającą dionizyjską radością”.

bilety- <http://bilety.operakameralna.pl/nienumerowane.html?id=1378>